

Orfeusz a cseppkőbarlangban

Tolnai Ottó

„Ki vagy te, hogy órád előtt lejössz már?”
(Dante: A pokol)

*a homály ölének
könnyes ormú
kis sztalaktitjaival
kúszok feléd*

*a borostyán-bogyónyi csöppek
feszülő kalcit kristályai
ráolvadnak
meredt medúzakezem
jégcsap-csúpjaira*

*az orgonakorall
csöpp mészkőstipjain szólok
még a remeterák is előbújik
a kődatolyák súlytalanul
öledbe hullanak*

*parazsat rejtenék a
szanaszét hagyott
cseppkő csecsemőkbe*

*már tanítanám is őket
az első lépésekre*

de nincsen talpuk

*az első
harmatgyöngy-koszorúval*

övezett hajnali
virághangokra
amiken még nem
koszmérvkódtak a méhek

de nincsen szárnyuk

megériinti anyjuk
arcát
ahogy a hajnal érinti
a tárgyakat
amire álmukból
dallal ébrednek
a puha madarak

de nincsen anyjuk

*

a szendvicsek
piros szirmai
már elhervadtak
poros bibéik
tojás-sárgák

mint a gólyák
üres konzervdobozokkal
kelepelnek a kamaszok
bórsófőzelék
szárma
tonhal

a nagyságák sikítóznak
karcsú kéményű pokolnagy hasú
kandallók
szeplős ujjjaikkal
zsírozják bakancsaikat
„az ott ugye a
cseppkő kastély
a hét törpe
az meg ott a hófehérke

emlékszel
amikor először jöttünk le
huszonnégy kis gólyát
sütöttem a kalácsba
egy marék mazsolát”

azután csillogó szemekkel
mennek tovább
zsíros gyűrűik
ánizscukorkák

bolhahátként ropognak a
pörkölt kávészemek
lefojtva
darálva
forralva
néni kérek két
keserét
nyaljuk a liliumsűz
csészék peremét

a kisgyerekek
vécére vitték
színes barlangi térképeiket
a szülők fölmenekültek
Vergilius
a karszalagos
nem tudom velük tart-e

*

légy szíves most add ide a kezéd ezt a részét a barlangnak
még nem kutatták föl
e kis hidak is csak ideiglenesek még korlátot se raktak
látod a lámpák is már elmaradtak

Euridiké
Euridiké
ujjaid méznád-szálak
szétrágom őket

homály ne vedd el tőlem
Euridikét
miért kell halottnak lennem
Euridikével

ajkam búzasárga nagy nap
imára zárt kezem iker-igazgyöngyöktől
dagadó kagyló

nem merem megcsókolni arcodat
fehér rizshártya
elmaszatolóánának a virágok
amiket ráfestettél

nem merek szemedbe nézni
gyémántnak hittem
szétporladna kavicsa

Euridiké
Euridiké
Euridiké

körmeim sikítoznak csak a
jéghideg cseppkőn

Periszkóp

föntről
ahonnan talán látni a
napot
is
egy strucc
egészen idáig
lefúrta fejét

*

szomorkodik a vaksi
Proteus Anguineus
nem látja a csillagtömböket

*
a zöld kalapos turisták
barlangi kisvonatja
mint a skorpió
saját farkát
harapdossa.

